

er det vel saaledes, at den Del af Købesummen, som henlægges til Fideikommiskapitalen bliver staaende i de købte Ejendomme, hvorfra Renteindtægten altsaa maa komme. Det, som de fleste Sogneraad ønske, er altsaa efter min Mening blevet imødekommet ved, hvad der allerede er bestemt i Loven.

Men da den Bestemmelse, som er indført i Lovforslaget, neppe kan siges at være aldeles klar, og da hele Spørgsmaalet med Afgørelse af, hvilke Kommuner, der skal betragtes som Erhvervskommuner med Hensyn til disse Fideikommiskapitaler, ofte kan være meget vanskeligt, har jeg fundet det rigtigt at foreslaa, at det i Tvivlstilfælde bliver Indenrigsministeren, der skal afgøre, hvorledes Skatten skal fordeles i de forskellige Kommuner, som Indtægten er indkommen fra.

Derfor har jeg været Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 17, som i Gaar blev anbefalet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn), men hvis den højtærede Minister kan give mig Ret i min Opfattelse af, at den Kommune, hvorfra Renten af Fideikommiskapitalen indbetales, bliver at betragte som Fideikommisbesiddernes Erhvervskommune for de indbetalte Rentebeløbs Vedkommende, vil Sagen være klaret saaledes for mig, at jeg vil kunne tage dette Ændringsforslag tilbage. Og hvis den højtærede Minister giver mig Ret i denne Opfattelse, er jeg vis paa, at langt de fleste af Landets Sogneraad ville være nogenlunde tilfredse med dette Skattespørgsmaals Ordning.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Det første af de stillede Ændringsforslag angaar en Undtagelsesbestemmelse fra Reglen i § 2, andet Stykke, om, at den „hvis Ophold i en Kommune skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en anden Kommune her i Riget, bliver ikke at ansætte til personlig Kommuneskat i førstnævnte Kommune, saafremt Opholdet der ikke kan forudsættes at ville strække sig over hele Skatteaaret“. Om den formelle Side af Ændringsforslaget maa jeg gøre den Bemærkning, at det neppe udtrykker, hvad Forslagsstillernes Tanke er, idet det siger, at han skal have fast Ejendom med egen Bopæl og Husstand i „Opholdskommunen“. Men Forudsætningen i Lovforslaget er jo, at vedkommende, der opholder sig i en

Kommune i Anledning af et offentligt Hverv, netop har sin Opholdskommune et andet Sted. Hvad selve Ændringsforslaget angaar, er det altsaa en Undtagelse fra denne Regel, som her opstilles. Det foreslaas, at Bestemmelsen i § 2 ikke skal gælde for den, som har Bopæl og Husstand i eget Hus i den Kommune, hvori han har midlertidigt Ophold for at varetage et offentligt Hverv. Her bør det dog erindres, at man paa intet andet Punkt i den kommunale Skattelov lader det være afgørende med Hensyn til personlig kommunal Skat, om vedkommende har Bopæl i egen Ejendom eller ej, og det vilde dog være ret aparte at indføre denne Bestemmelse her. Lad os tænke os 2 Landkommuner, der hver har sin Greve, som er Rigsdagsmand. Den ene Landkommune beholder hele Skatten fra ham — og det er jo som oftest en meget betydelig Part af de samlede Kommuneskatter — thi vedkommende Greve bor ganske vist herinde Vinteren igennem med Husstand, men han har lejet en Lejlighed, har Aaret igennem en 1ste Sal i Bredgade. I den anden Landkommune ere Forholdene i øvrigt ganske de samme, ogsaa dennes Greve bor under Rigsdagssamlingen i Kjøbenhavn. Men denne Kommune maa afgive en meget væsentlig Part af sin Godsejers Kommuneskat til Kjøbenhavn, blot fordi han ikke, som den anden, har lejet en Lejlighed, men ejer en Ejendom her i Byen, hvori han selv benytter en Lejlighed. Den Art Undtagelsesbestemmelser giver saa ejendommelige eller urimelige Forhold, at jeg ikke kan anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Ændringsforslaget under Nr. 2 angaar det Spørgsmaal, som vi havde for ved første Behandling af Skattelovene i denne Samling, nemlig Spørgsmaalet om Andels- og Forbrugsforeningers Beskatning. De ærede Forslagsstillere foreslaa, at der til Ordet „Salg“ i Bestemmelsen om, hvilke Foreninger der her er Tale om — altsaa Foreninger, som bearbejde, forædle og sælge deres Medlemmers Produkter —, skal tilføjes Ordene „en gros“. Denne Ændring vilde formentlig influere saaledes, at Foreninger, der ikke udelukkende indskrænke sig til Salg en gros af deres Medlemmers Produkter, ville blive skattepligtige af Foreningens hele Virksomhed. Det viser sig, at dette Spørgsmaal om Andelsselskabers Forpligtelse til at svare eller ikke at svare Skat har vakt en Del Opmærksomhed, og jeg har flere Steder set Udtalelser — og det ikke blot